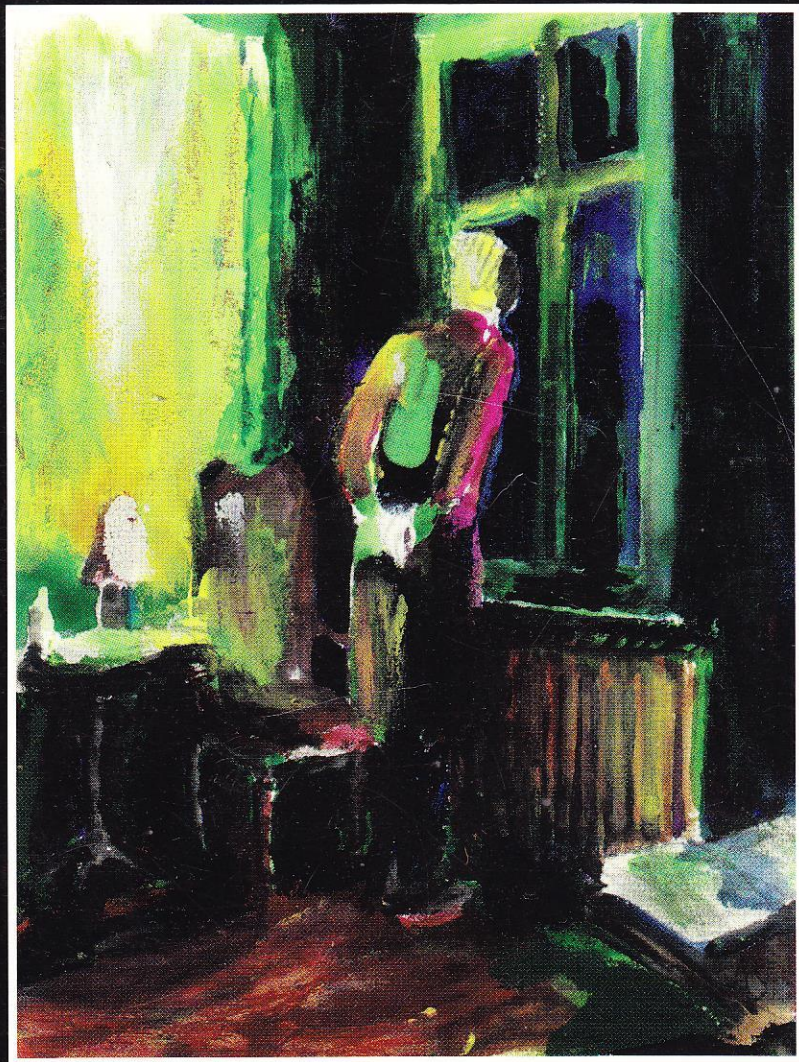

Andblær

Bókmenntir

5. hefti

Steinunn Ásmundsdóttir

día de los muertos

litið þorp kúrir við kulnað eldfjall
moldarvegur liggur gegnum þorpið
og upp brekkuna að kirkjugarðinum

þar er annríki;
mestísar, kreólar og indíánar
fara í hópum inn um sálnahliðið
með rauðar og hvítar gladíólur í hundraðatali
löng hvít kerti, haka og skóflur
vatnsfötur, víNFLöskur, tequilakúta og peyotl

fullt tunglið og kynleg birta í fjallinu
heit máismjólk úr suðupotti mexíkansks örkuðlamanns
og enchiladas

frá krákustígum tínist hver fjölskylda að sínu leiði
fólkið dimmleitt og hátíðlegt, hreinsar og mylur moldina
setur kertin sín þétt kringum leiðið og blómknippi

í vatnsfötur við sinn hvorn endann
breiðir bróderaðan dúk yfir leiðið
matföng og vín
og kveikir á reykelsi

vinir og ættingjar sitja í hring
eta og drekka
spjalla um dauðann og lífið
og segja gamansögur af hinum látna
einhver orðinn fullur og grætur sárt
börnin hlaupa um með hundunum
uppfull af kynlegri stemningunni
barnungar sífra í fangi mæðra sinna
sem sitja við bálandi hrískesti og syngja lágt

í kirkjugarðinum tindra þúsund kertaljós
þungur ilmur gladíólanna blandast reykhulu
snarkandi viðarkasta og reykelsiskerja
vonds tóbaks og ósandi kerta

skvaldrið frá fólksmergðinni einhvern veginn kyrrlátt
söngvarnir tregablandnir
börnin og hundarnir hljóðna þegar líður á nóttina
skuggar þonsjóanna flökta á sverum trjástofnum
og einhver bíður upp á tequilakrús

fagnar því að vera þrátt fyrir allt hluti af þessari
kúguðu, en þó óbuguðu þjóð, sem gleymir ekki sínum
dauðu

sef og dreymi um dauða, galdur og þjáningar

vakna og fer út að ná í nýbakaðar tortillas á horninu
nágrannafjölskyldan að koma heim frá kirkjugarðinum
heldur illa til reika eftir rigningu morgunsins
en þau brosa samt gegnum fátæktina og þreytuna